

**Натисніть тут, щоб
купити книгу на сайті
або замовляйте за телефоном:
(0352) 51-97-97, (067) 350-18-70,
(066) 727-17-62**

СОБОР ПАРИЗЬКОЇ БОГОМАТЕРІ

ВІКТОР ГЮГО

Переказ Тоні Еванса

Ілюстрації Кетті Флорес

Переклад з англійської Марії Шурнік

ЗМІСТ

Персонажі	4
Собор Паризької Богоматері	7
Подальші кроки	55

ПЕРСОНАЖІ

П'єр Гренгуар

П'єр Гренгуар з усіх сил намагається писати чудові п'єси та вірші. Що трапиться, коли його спіймає згряя злочинців?

Есмеральда

Есмеральда — вродлива юна танцівниця, витончена, невинна та чарівна. Чи знайде вона щастя з коханим чоловіком?

Квазімодо

Незважаючи на численні фізичні вади, Квазімодо — спритний, надзвичайно дужий та рухливий. Чи зуміє він урятувати Есмеральду від жахливої долі?

Клод Фролло

Фролло — архідиякон собору Паризької Богоматері. Які почуття він плекає до Есмеральди? Як надалі вони керуватимуть його діями?

Капітан Феб

Феб — молодий офіцер, відважний, але нерозсудливий. Чи не погублять його бурхливі ревності суперника в коханні?

Клопен Труїльфу

Клопен — зловісний керівник банди паризьких злодіїв та жебраків. Яку роль він зіграє в історії Есмеральди? Він керується благими чи злими намірами?

СОБОР ПАРИЗЬКОЇ БОГОМАТЕРІ

6 січня 1482 року було визначним днем в історії городян Парижа, які щорічно відзначали свято Блазнів. З самого ранку сотні людей прямували до Палацу правосуддя, де мали показувати містерію.

П'єр Гренгуар, молодий чоловік, автор п'єси, був надто занепокоєний, а тому не звертав уваги на славетні споруди довкола себе. Людська юрба вливалася до великого залу, і напруження дедалі зростало. Гамір ставав усе гучнішим та гучнішим, аж ось один обідранець, із огидною виразкою на руці, підвівся і закричав до натовпу. П'єр одразу впізнав його — це був Клопен Труйльфу, жебрак.

— Годі вам! Пора обирати Папу Блазнів. Ми вже наслухались тих дурниць. Давайте влаштуємо змагання гримас!

Товариші Клопена голосно заплодували, а через мить уже вся публіка свистіла та кричала. Натовп утворив коло, аби добре бачити віконечко, витесане із мармурової плити маленької каплички в одному куті залу.

Прикро вражений П'єр мусив зупинити виставу. «Уже вкотре не поталанило», — подумав він. П'єру навіть не заплатили за його роботу, і тепер, мабуть, уже ніколи не заплатять. Звісно ж, звинувачувати публіку він не міг. Адже свято Блазнів відбувалося лише раз на рік, коли слуги, студенти, робітники, грабіжники і жебраки — увесь набір Парижа — шмигали вулицями міста, всяк шалюючи, як хто хотів. Висміювали дворянство, священиків та офіцерів короля; у день святкування престолоюд обирав собі провідника — Папу Блазнів.

